

מסכת כתובות

פרק ח

א. האשה שנפלו לה נכסים עד שלא תתאגרס, מודים בית שמאי ובית הלל שמוכרת ונותנת וקנים. נפלו לה משנתאגרסה, בית שמאי אומרים, תמכר, ובית הלל אומרים, לא תמכר. אלו ואלו מודים, שאם מכרה ונתנה, קנים. אמר רבי יהודה, אמרו לפני רבן גמליאל, הואיל וזכה באשה, לא יזכה בנכסים. אמר להם, על החדשים אנו בושין, אלא שאתם מגלגלין עלינו את הישנים. נפלו לה משנשאת, אלו ואלו מודים שאם מכרה ונתנה שבהבעל מוציא מיד הקוחות. עד שלא נשאת ונשאת, רבן גמליאל אומר, אם מכרה ונתנה, קנים. אמר רבי חנינא בן עקיבא, אמרו לפני רבן גמליאל, הואיל וזכה באשה, לא יזכה בנכסים. אמר להם, על החדשים אנו בושין, אלא שאתם מגלגלים עלינו את הישנים:

ב. רבי שמעון חולק בין נכסים לנכסים. נכסים הידועים לבעל, לא תמכר. ואם מכרה ונתנה, בטל. שאינו ידועים לבעל, לא תמכר. ואם מכרה ונתנה, קנים:

ג. נָפְלוּ לָהּ כְּסָפִים, יִלְקַח בָּהֶן קֶרֶקַע וְהוּא אוֹכֵל פִּרוֹת. פִּרוֹת
הַתְּלוּשִׁין מִן הַקֶּרֶקַע, יִלְקַח בָּהֶן קֶרֶקַע וְהוּא אוֹכֵל פִּרוֹת. וְהַמַּחְבְּרִין
בַּקֶּרֶקַע, אָמַר רַבִּי מֵאִיר, שְׁמִין אוֹתָן כַּמָּה הֵן יָפִין בַּפִּרוֹת וְכַמָּה הֵן
יָפִין בְּלֹא פִרוֹת, וְהַמּוֹתֵר, יִלְקַח בָּהֶן קֶרֶקַע וְהוּא אוֹכֵל פִּרוֹת.
וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים, הַמַּחְבְּרִין לַקֶּרֶקַע, שָׁלוּ. וְהַתְּלוּשִׁין מִן הַקֶּרֶקַע,
שָׁלָה, וְיִלְקַח בָּהֶן קֶרֶקַע וְהוּא אוֹכֵל פִּרוֹת:

ד. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, מְקוֹם שְׂיָפָה כָּחוּ בְּכִנְיֹסְתָּהּ, הוֹרַע כָּחוּ
בִּיצִיאָתָהּ. מְקוֹם שֶׁהוֹרַע כָּחוּ בְּכִנְיֹסְתָּהּ, יָפָה כָּחוּ בִּיצִיאָתָהּ. פִּרוֹת
הַמַּחְבְּרִין לַקֶּרֶקַע, בְּכִנְיֹסְתָּהּ שָׁלוּ וּבִיצִיאָתָהּ שָׁלָה. וְהַתְּלוּשִׁין מִן
הַקֶּרֶקַע, בְּכִנְיֹסְתָּהּ שָׁלָה וּבִיצִיאָתָהּ שָׁלוּ:

ה. נָפְלוּ לָהּ עֲבָדִים וְשִׁפְחוֹת זָקְנִים, יִמְכְּרוּ וְיִלְקַח בָּהֶן קֶרֶקַע וְהוּא
אוֹכֵל פִּרוֹת. רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, לֹא תִמְכֹּר, מִפְּנֵי שֶׁהֵן
שָׁבַח בֵּית אָבִיהָ. נָפְלוּ לָהּ זִיתִּים וּגְפָנִים זָקְנִים, יִמְכְּרוּ לַעֲצִים
וְיִלְקַח בָּהֶן קֶרֶקַע וְהוּא אוֹכֵל פִּרוֹת. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, לֹא תִמְכֹּר,
מִפְּנֵי שֶׁהֵן שָׁבַח בֵּית אָבִיהָ. הַמוֹצִיא הוֹצָאוֹת עַל נְכֹסֵי אִשְׁתּוֹ, הוֹצִיא
הַרְבֵּה וְאָכַל קִמְעָא, קִמְעָא וְאָכַל הַרְבֵּה, מָה שֶׁהוֹצִיא הוֹצִיא, וּמָה
שֶׁאָכַל אָכַל. הוֹצִיא וְלֹא אָכַל, יִשָּׁבַע כַּמָּה הוֹצִיא וְיִטַּל:

ו. שוֹמֶרֶת יָבָם שֶׁנָּפְלוּ לָהּ נְכֹסִים, מוֹדִים בֵּית שְׁמַאי וּבֵית הֵלֵל
שֶׁמוֹכְרֶת וְנוֹתֶנֶת וְקָיָם. מִתָּהּ, מָה יַעֲשֶׂוּ בְּכִתְבָתָּהּ וּבְנְכֹסִים הַנִּכְנָסִין

והיוצאין עמה. בית שמאי אומרים, יחלקו יורשי הבעל עם יורשי האב. ובית הלל אומרים, נכסים בתזקתו, כתבה בתזקת יורשי הבעל, נכסים הנכנסים והיוצאים עמה בתזקת יורשי האב:

ז. הניח אחיו מעות, ילקח בהן קרקע והוא אוכל פרות. פרות התלושין מן הקרקע, ילקח בהן קרקע והוא אוכל פרות. המחברין בקרקע, אמר רבי מאיר, שמין אותן כמה הן יפין בפרות וכמה הן יפין בלא פרות, והמותר, ילקח בהן קרקע והוא אוכל פרות. ונחכמים אומרים, פרות המחברים בקרקע, שולו. והתלושין מן הקרקע, כל הקודם זכה בהן. קודם הוא, זכה. קודמה היא, ילקח בהן קרקע והוא אוכל פרות. פנסה, הרי היא כאשתו לכל דבר, ובלבד שתהא כתבתה על נכסי בעלה הראשון:

ח. לא יאמר לה, הרי כתבתיך מנחת על השלחן, אלא כל נכסיו אחראין לכתבה. וכן לא יאמר אדם לאשתו, הרי כתבתיך מנחת על השלחן, אלא כל נכסיו אחראין לכתבתה. גרשה, אין לה אלא כתבתה. הסזירה, הרי היא פכל הנשים ואין לה אלא כתבתה בלבד: